

Взскресно евангеліе Д:

Отъ Лѣка, зач. 112.

Въ първыа день на седмица-та, много рано додоха жены-ты на гроба, и носаха Благовонны-ты миризмы, конто бѣха приготвили: и дрѣгы оцѣ нѣкои (жены) съ тѣхъ. И намѣриха камака отваленъ отъ гроба. Я като вѣзоха, не намѣриха тѣло-то на Господа Исуса. И като съ чѣдаха тѣ за тока, ето двама мъже станаха прѣдъ тѣхъ съ свѣтлы дрѣхы. Я тѣ като съ уплашиха, и навѣдоха лица-таси на земля-та, рѣкоха имъ (мъже-ти): защо тѣхрсите живыа съсъ мъртвы-ты? Не е тѣка, но възкрѣсна: смислете (онова), цѣто ви рече, когато оцѣ бѣше въ Галилеа, и дѣмаше: какъ трѣба сынъ человѣческій да бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ-ты на грѣшны-ты человѣцы, и да бѣде распнѣтъ, и въ третій день да възкрѣсне. И смислиха неговы-ты дѣлы: И като съ върнаха отъ гроба, приказаха сичкы-ты тѣа работы на дванадесать-тѣ (апостолы), и на сичкы-ты дрѣгы. Тѣ бѣха Магдалина Маріа, и Іоанна, и Маріа Іаковлева, и дрѣгы-ты съ тѣхъ, конто казваха на апостолаты тѣа (работы). Но дѣлы-ты тѣхны съ гавиха прѣдъ тѣхъ като лѣжа, и не имъ повѣрваха. Я Петръ стана и съ затече на гроба, и като надникна, видѣ дрѣхы-ты че лежатъ самы, и съ върна на задъ, и съ чѣдаше въ себе си за онова цѣо бѣ станало.

Взскресно евангеліе Б.

Отъ Лѣка, зачало 113.

Въ онова врѣма, стана Петръ и отиде къмъ гробъ-тъ, и като надникна видѣ само дрѣхы-ты че лежатъ, и съ върна на задъ, и чѣдашесъ въ себе си за онова, цѣто быде. И ето двама отъ тѣхъ отиваха въ тоа день въ нѣкое село, което бѣше далечъ отъ Іерусалимъ шедесать стадіи, и има-то мѣ Еммаусъ: И тѣ съ разговараха помѣждѣ си за сичкы-ты тѣа работы, цѣто съ слѣчиха. Я като съ разговараха и пытаха съ, и самъ си Исусъ съ приближи, и върваше съ тѣхъ. И очи-ты имъ съ удържаваха даго непознаѣтъ. И рече имъ: каквы съ тѣа дѣлы, за конто съ пытате единъ дрѣгы, като вървите, и сте кахърни? И отговори единый, на когото има-то бѣше Клеопа, и рече мѣ: ты ли си само единъ страненъ въ Іерусалимъ, и не си развѣралъ оныа (работы), конто станаха въ него тѣа дни? И рече имъ: кои? а тѣй мѣ рѣкоха: оныа, цѣто быдоха за Исуса Назаранина, който быде мъжъ Пророкъ, силенъ съ дѣло и слово прѣдъ Бога, и прѣдъ сичкѣа народъ: И какъ го прѣдадоха первосвященницы-ти и князѣ-ти наши на осъжденіе смъртно, и распѣха го. Я ныа сънадѣвахме, какъ е той онзи, който цѣе да избави Израіла: но при сичкы-ты тѣа, третій день е тоа днесъ, отъ когато станаха тѣа (работы). Но оцѣ и нѣкои жены

отъ